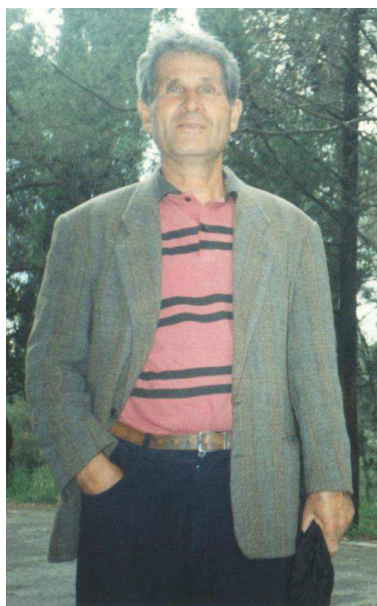

In memoriam

RISTO KILIBARDA

Prvog aprila 2013. godine u Podgorici je preminuo dr Risto Kilibarda, redovni profesor u penziji.

Prof. Kilibarda je rođen 1941. god u Banjanima. Filozofski fakultet – grupa za sociologiju, završio je u Beogradu. Doktorirao je na Fakultetu političkih nauka na smjeru Sociologija politike u Beogradu.

Radio je kao profesor sociologije u Gimnaziji u Valjevu, zatim na Radničkom univerzitetu „Đuro Salaj“ u Beogradu i na Ekonomskom fakultetu u Podgorici od 1971. god. do penzionisanja – prolazeći kroz sva univerzitetska zvanja: od asistenta do redovnog profesora. Sem na Ekonomskom fakultetu predavao je Sociologiju politike na Studijskom programu za sociologiju Filozofskog fakulteta u Nikšiću.

Bio je aktivan i na Univerzitetu Crne Gore kao član skupštine Univerziteta i Nastavno naučnog vijeća. U jednom navratu bio je prorektor Univerziteta.

Prof. Kilibarda je bio univerzitetska ličnost od punog kredibiliteta, sociolog, metodolog obdaren sociološkom imaginacijom za suptilnu analizu društvenih kretanja. Naučna objektivnost i nepristrasnost su mu bile ideje vodilje u profesionalnoj karijeri. Precizno je definisao društvene pojave, identifikujući u njima preokupacije samih ljudi, njihova nezadovoljstva nevolje i očekivanja. Pokušao je da u višepartijskom sistemu aktivno učestvuje, ali u tome nije našao trajnu inspiraciju, jer je shvatio da nauci nije mjesto na „uzavrelom partijskom tržištu“. Zato se posvetio praćenju i proučavanju društvenih pojava u razvoju našeg društva. Njegovi tekstovi ostaće kao dragocjeni dokument za proučavanje događaja koji su obilježili vrijeme o kojem je pisao.

Prof. Kilibarda je ostavio veliki broj knjiga, stručnih radova, publikacija, važnih za razvoj socio-politikološke misli u Crnoj Gori. Stvaralačka snaga nije ga napustila iako je bolest bila uznapredovala. Uspio je da uz pomoć svojih bivših studenata, mjesec dana prije smrti objavi dvije knjige – „Uvod u sociologiju“ i „Sjaj i bijeda demokratije“.

Kao profesor bio je cijenjen i omiljen. U kontaktu sa studentima i saradnicima ispoljavala se njegova ličnost kao čovjeka i profesora. Krasile su ga istinske ljudske vrijednosti: dobrota, plemenitost, istinoljubivost. Njegova jednostavnost, pristupačnost, spremnost da sasluša sagovornike, da nikada nikoga

ne uvrijedi, plijenili su sve koji su imali priliku da sa njim rade, da se s njim druže. Pamtićemo ga kao melemnog i poštenog čovjeka, čovjeka koji je gradio svoju profesionalnu karijeru bez imalo materijalne gramzivosti, a sa visoko etičko-moralnim kodeksom intelektualca.

Ljiljana Vujadinović